

ORĘDZIE DO KAPŁANÓW, DIAKONÓW I SEMINARZYSTÓW NA WIELKI CZWARTEK 2026

Watykan, 2 kwietnia 2026

Drodzy Bracia,

W tym świętym dniu, w którym Kościół wspomina ustanowienie Eucharystii i kapłaństwa służebnego, pragniemy dotrzeć do Was wszystkich, w każdej części świata, z wyrazami głębokiej wdzięczności, braterskiej miłości i szczerzej otuchy.

Dziś kontemplujemy Pana Jezusa, który *«umiłowawszy swoich na świecie, do końca ich umiłował»* (J 13,1). W Jego miłości „do końca” wypełnia się tajemnica naszego zbawienia. On pochyla się, aby obmyć uczniom nogi, i daje siebie jako Chleb łamany, powierzając Kościołowi nieskończony dar Kapłaństwa i Eucharystii. Z tej miłości rodzi się nasze powołanie i do tej miłości jesteśmy nieustannie wezwani, aby całe nasze życie czynić jej podobnym.

Pragniemy przede wszystkim powiedzieć Wam: dziękujemy! Dziękujemy za waszą codzienną wierność, często cichą i ukrytą. Dziękujemy za wasze „tak”, odnawiane każdego dnia, także pośród trudów, samotności i niezrozumienia. Dziękujemy, ponieważ poprzez waszą posługę Chrystus nadal przybliżył się do swojego ludu, uzdrawia, przebacza i karmi.

Ojciec Święty Leon XIV, w czasie Roku Świętego Nadziei, przypomniał nam, że *«kapłan jest przyjacielem Pana, powołanym do życia z Nim w osobistej i ufnej relacji, karmionej Słowem, celebracją sakramentów i codzienną modlitwą. Ta przyjaźń z Chrystusem jest duchową podstawą posługi święceń, sensem naszego celibatu i siłą służby kościelnej, której poświęcamy nasze życie. Podtrzymuje nas ona w chwilach próby i pozwala nam każdego dnia odnawiać “tak”, które wypowiedzieliśmy na początku naszego powołania»* (Przemówienie do uczestników Międzynarodowego Spotkania *Szczęśliwi kapłani – «Nazwałem was przyjaciółmi»* (J 15,15), zorganizowanego przez Dykasterię ds. Duchowieństwa z okazji Jubileuszu Kapłanów, w dniu 26 czerwca 2025).

Kapłaństwo – jak wiemy – nie jest rolą do odegrania, lecz darem, którego należy strzec z wdzięcznym sercem i pełnym zachwytem, ponieważ każdy kapłan jest człowiekiem Słowa i Eucharystii, kształtowanym każdego dnia przez to, co celebruje. Słowa Ojca Świętego zapraszają nas, aby zawsze powracać do Wieczernika, źródła naszej tożsamości, gdzie odkrywamy przede wszystkim, że nie jesteśmy definiowani przez to, co czynimy, lecz przez nieskończoną miłość, którą Chrystus nas obdarza.

W tym duchu pragniemy powierzyć wam dwa słowa, wypływające bezpośrednio z tajemnicy, którą celebrujemy: *ofiara* i *służba*. *Ofiara*, w swoim najgłębszym znaczeniu, nie jest przede wszystkim wyrzeczeniem, lecz darem, ofiarowaniem własnego życia, aby było ono całkowicie ukierunkowane na miłość Boga i braci. Jesteśmy powołani, by żyć jako ludzie

oddani, konsekrowani, którzy w Eucharystii znajdują źródło i szczyt swojej egzystencji. To przy ołtarzu pozwalamy Chrystusowi działać w nas, otrzymując siłę do towarzyszenia, przebaczenia i pocieszenia. *Służba* natomiast, jest konkretną formą tej miłości. «*Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służył, lecz aby służyć*» (Mk 10,45), On, który podczas Ostatniej Wieczerzy umył nogi apostołom – oto miara posługi kapłańskiej. Życ na sposób eucharystyczny oznacza żyć w perspektywie daru z siebie, czyniąc własne życie ofiarą dla wszystkich. Tylko w ten sposób nasza posługa duszpasterska będzie w pełni ewangeliczna i owocna.

Najdrożsi Bracia, nie zniechęcajcie się wobec trudności naszych czasów. Nawet gdy ziemia wydaje się jałowa, a ziarno z trudem kiełkuje, Pan nadal działa. On nas wybrał, konsekrował i nigdy nas nie opuszcza. Bądźcie więc kapłanami o otwartym sercu, zdolnymi do bliskości, słuchania i współczucia; ludźmi komunii, wiarygodnymi znakami Kościoła synodalnego i misyjnego; radosnymi świadkami Ewangelii, także wtedy, gdy wymaga to ofiary. Czujcie się zjednoczeni jako prezbiterzy, w komunii z waszymi biskupami, przed którymi odnawiacie przyrzeczenia kapłańskie podczas Mszy Krzyżma, «przez głęboką braterską więź sakramentalną» oraz, w waszym prezbiterium, «przez szczególne więzy miłości apostołskiej, posługi i braterstwa» (PO 8).

Szczególne myśli kierowane są także do *Braci Diakonów*, którzy poprzez swoją hojną i dyskretną służbę ukazują miłość Chrystusa Sługi: wasza posługa jest cenna i konieczna dla życia Kościoła, dziś bardziej niż kiedykolwiek.

A do was, *drodzy Seminarzyści*, którzy z oddaniem przygotowujecie się do kapłaństwa: nie bójcie się oddać całego swojego życia Panu. Strzeżcie radości powołania i pozwólcie się każdego dnia formować przez Jego miłość. Kościół potrzebuje waszej autentyczności, waszego entuzjazmu i waszej wiary.

Zawieramy nas wszystkich Dziewicy Maryi, Matce kapłanów, aby towarzyszyła nam na drodze, która w ten Wielki Czwartek otwiera się przed nami i aby uczyła nas żyć w pokorze i wierności otrzymanym darem.

W duchu braterskiej, wzajemnej modlitwy, życzymy wam owocnego Świętego Triduum, w głębokiej jedności z Panem Jezusem.

Niech Zmartwychwstały obdarzy nas światłem, które rozprasza ciemności, i pokojem, który leczy każdy konflikt!

Kard. Lazzaro You Heung-sik
Prefekt

✠ Carlo Roberto Maria Redaelli
Arcybiskup Sekretarz